

Одљубикаво ПРАСЕ

БЕОГРАД, СУБОТА, 16. ЈАНУАРА 1943

БРОЈ 60 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III.

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима «Прасе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

ПОМОРСКИ СПОР ПРЕД НЕПТУНОМ

Алжир, Јануара. — Генерал Ајзенхауер упутно је протестну ноту Богу Нептуну — жалећи се на његове органе, ради претераног одузимања ушур.

Протест се завршава речима: До сада сте нам одузимали само ушур, а сада нам запленисте све бродове. То већ није ушур, него обична пљачка.

НЕСТАЛО ЏЕБАНЕ

Кујбишев, Јануара. — Стаљин захтева од својих „искрених“ савезника да га што пре помогну са својим лиферицијама материјала, пошто је утрошио све резерве и остао суво дрво а зима пролази, па ако на време не стигне материјал биће у пролеће грке.

Из Лондона и Вашингтона му одговарају да их чуди да материјал не стиже, пошто они редовно шаљу, само не знају шта бива са тим пошиљкама. Вероватно је материјал погрешно „д-трес“ и отишао на дно мора.

СЛАБЕ РАЧУЊИЈЕ

Лондон, Јануара. — Радио-Лондон ревносно увеличава болшевичке билтене који се већ пишу кроз увеличавајуће стакло. Тако већ скоро два месеца болшевици напредују ка Ростову и своје приближавање мере километрима. Тако су почетком Јануара били 120 км. далеко од овога града, а после две недеље нових „победа“ и „напредовања“ они су удаљени још само 200 км. Баш им се не „фата“ рачун, па то ти је.

ПРИНЕЛИ ЖРТВУ НЕПТУНУ

Тринидад, Јануара. — После пабирчења тенкерских бродова и утовара нафте за Северну Африку одавде је кренуо величанствени конвој у пратњи ратних бродова.

После неколико дана ратни бродови вратили су се у своју бзу, свршивши успешно своју мисију.

Цео товар нафте предат је Богу Нептуну на даљу надлежност.

ПУРКОА!

Вашингтон, Јануара. — Легенда о „нахрабријој“ војсци у Северној Африци почела је нагло да бледи, јер су Американци мислили да у Северној Африци падеју печене шеве. Уместо овог падала је киша од бомби и тако је Ајзенхауер морао да јави у Америку:

— Моје ружичасте наочаре разбиле се у парампарчад. Ми гурамо Французе напред али они стално вичу „пуркоа“.

Радња код „Три шешира“

— Ми смо се сложили да наше ратно вођство ставимо под један шешир... Остаје само питање под који!

ТРАЖЕ «ТАЛ»

Лондон, Јануара. — Овде је изазвала велико незадовољство вест из Москве да Стаљин хоће да учествује у подели француске Африке. На Темзи већ реже, јер они ни коску ником не дају.

Већ се види да ће овај ортаклук плутократије и болшевизма да уроди добрим плодом: бол-

шевици ће несметано свуда посејати своје семе, где год се налазе Англосаксонци, а то семе највише клија баш на тлу плутократије.

ДАЈУ УПУТСТВА

Чунг-Кинг, Јануара. — Чанг-Кеј-Шек је затражио помоћ од Ва-

вела, пошто је у Кини ствар доведена у састојаније, а Енглез је одговорио да помоћ не могу трнутно послати пошто нема пута али ће зато свако вече давати упутства преко радија како се води герилски рат.

Ко познаје Енглезе мора признати да су доследни. Свима пружају исту помоћ у — готовим речима.

АМЕРИЧКА РЕКЛАМА

Чунгкинг, Јануара. — Овде је наступила велика промена именовањем шефа рекламе у влади. Рачуна се да ће овај „велики гест“ ускоро донети и велике резултате — јер без рекламе не може се ни блефирати.

САМО ТО...!

Вашингтон, Јануара. — Рузвелт је изјавио да ће Ајзенхауер чудо да направи само док му стигне бензин — и појачања. Међутим, бензин је отишао, заједно са конвојем, на дно Атлантика, а појачања су остала у Америци јер не могу пешке преко мора. Једино ако јевреји не издају мојсијев рецепт и науче Американце како ће ићи преко Океана, пошто је то њихов специјалитет.

МИРИШЕ НА КИКИРИКИ

Алжир, Јануара. — После пуних 15 дана „истрага“ је утврдила име атентатора на Дарлана. Окрену-обрни, па опет се показало да је атентатор у вези са Лондоном, пошто је деголиста (а они су сви енглески питомци) а поред тога он мало мирише и на кикирики пошто му је маћеха јеврејка.

ЗАУЗЕТ НОРМАЛАН ПОЛОЖАЈ

Мароко, Јануара. — Англосаксонци су у Африци заузели свој редован положај, то јест, прешли су у улогу кибицера. Све војничке послове, у вези са ратом, оставили су Деголисту. Сваки ради свој посао.

Епиграма

Кад годину стару смене
Увек тако бива
Прегледају књиге њене
Па свуда пасива
На њу падну туђи греси
За све што се лоше деси.

Спекуланти срца мека
Користили празник
Да нам цепену нађу лека
И испразне шлајпик
Увек пјани, увек сити
Ал' за паре ненасити.

Кад се Божић на пут крену
Кошава нас опомену
Да нас воли још
А кад отпочне да хуји
Голо грање шуми, хуји
Биће три за грош.

Метеоролошки извештај

Европа: Хладно али ведро време. Барометар стабилан. Антициклон над Атлантиком. У Средоземљу време променљиво, у овој области преовлађује облачно са грмљавином и пљусковима, нарочито на пучини. На северистоку магла и ветрови, са честим вејавицама. На југоистоку променљиво време.

Азија: Барометар колебљив. На Пацифику монсуни и лепо време, у Индији лапавица а ноћу мразеви. У Чункингу мраз са снежним олујама, које долазе са истока. На Кавказу и Каспском језеру честе олује и буре. У Перзији измаглица, са честим олујама.

Африка: На морима и даље трају велике буре, које наносе огромне штете англосаксонском саобраћају. На копну време без мрза, али влажно и променљиво. На влази су одвугла многе англо-америчке прогнозе. Провале облака и грмљавина, не престају.

Америка: Барометар све више пада. Замрале се наде и оптимизам, па је сада велика промаја и суморазница у ратном програму. У конгресу пада шарена лажа у пљусковима а атлантска карта се униселила у конзервама.

На морима непогоде; саобраћај је прекинут.

Аустралија: Време без промене. Са северозапада долази вал хладноће који је произвео узнемиреност и узбуђење у Канбери.

Североамерички часопис «Њус Вик» јавља, да се комунистичка партија у Енглеској, последњих месеци, више него удвостручила. Енглеска штампа, докле, не лаже, када пише о успесима Стаљина.

«МОЈ ДАН У ЕНГЛЕСКОЈ»

ТРИ ДРУГА

— Неспоразум! Како то, кад имамо сви исти циљ, да се спасемо на рачун другог.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У АФРИЦИ РАТ ЈЕ ПРЕСТО - ОФАНЗИВА СВЕ У МЕСТО

У Африку Рузвелт управо кола
Зато му Енглези нуде сад де Гела
Па да се утиша неслога и врење
Чак у Њујорк иде он на помирење
И за Жироа су измислили скаску
Ал' овај не стаје на ту трулу даску
Упознао чова баш Енглезе добро
Ко тргује с њима, тај је бостан ебро
Преваре свакога — да му мајка Јана
Најбољи је доказ судбина Дарлана
Па и Жиро види шта је иза брда
Не кнда све везе али много врда
Тамо се сад не зна, ко плаћа — ко
Један према другом никад искрен и
На блеф и превару све се само свело
За нови криљанац стање тамо зрело
Обе стране желе да што више зграбе
Зато један другог гуркају и слабе
И док тако раде англосакска браћа
Цео цех Француска врло скупо плаћа.

Ортаци имаше штете неизмерне
Потопљене њима све лађе цистерне
Подморнице њима мрсе све рачуне
Скоро сва им флота на дну мора труне
Док се Рузвелт мршти, Лондон рони сузо
Осовина њима главну снагу узе
Залуд Рузвелт прича, крупне лажи везе
Тешки дани иду сада за Енглезе
Јер што год им треба, доносе им лађе

Па велика беда може да их снађе
На све стране цифре, обећања сјајна
Где ће ићи лађе — то је тешка тај
Узглед их Кајзер из Њујорка тешки
Са рекламом неће криза да се реши
Империју бившу тешка судба чена
Од старачке бољке неће бити лека
Осим ако Рузвелт, лекар новог кова
Не замени сада доктор Воронова.

Када снег завеје и настане циче
С' Истока одјекне опет стара прича
«Победе» се нижу ко с' грла ђердана
Али кад наиђу опет топли дани
Цео снег на сунцу истопе се лажи
Зато ова прича само значи важи.
Ал' не прича ништа кроз радио-пошта
Њолко бољшевице ова шала кошта
Хиљаде тенкова и лешева брда
Јуришат на бедем то су посла тврда
Али Стаљин мора, макар кроз знд главом
Пошто се налази пред свирепом јавом
Бољшевицима задње преживљује часе
Ове зиме мора нешто да се спасе
Или пропаст не гине: она је на прагу
Цела трошна зграда отићиће и врагу
Па кад гину они, нек цео свет страда
И нама су силних причинили јада
Али све им ово ич помоћи неће
Петокрана звезда заходу се креће.

„ДЕЈЛИ ТЕЛЕГРАФ“
ЈАВЉА: „ПРЕ НЕГО ШТО СЕ УПУСТИМО
У ДРУГИ ФРОНТ, МОРАМО ЈОШ ЈЕДНОМ
ДА ИЗБРОЈИМО БРОДОВЕ“
(ТО ЈЕ БАР ЛАКО, КАД СУ ПОЛОВИНУ, ВЕЋ
ИЗБРОЈАЛЕ ПОДМОРНИЦЕ!)

ЛАКА СТВАР

Проблем СТРАШНЕ

«Вашингтон Пост» предвиђа, да ће се још дуго после рата осећати жртве, које је претрпела америчка морнарица у материјалу. Власници бродова нарочито су погођени по целу, а они који су се подавили нису ништа изгубили — сам живота.

«Тајмс» из Њујорка пише забринуто: Државни секретар за морнарицу Нокс, већ је много пута изјавио да је ограничена опасност од подморница, док, међутим, догађаји демантују ове изјаве.

Нокс није дете, али би волели када би се његови извештаји и стварност поклапали.

И поред свег незадовољства «Тајмс» жели да Нокс постане бесмртан, јер истину признати није лако у «земљи неограничених могућности».

БРИТАНСКИ ГЕНЕРАЛ-ФРИЗЕР

Генерал-лејтанту Андерсону, британском главном команданту источног сектора, није се свидела фризура његових официра, па је издао дневну заповест ове садржине: наређујем да официри моје команде носе фризуру а ла Тимашенко, а не фризуру а ла Бетовен.

Ову наклоност према фризирању, стекло је сигурно приликом фризирања његових извештаја са фронта.

АМЕРИКА И ЕНГЛЕСКА У ТОКУ ВЕКОВА

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉА

НЕДЕЉА, 10 јануара

— Усвојила сам једну изабелицу, девојчицу од 20 година — прича ми моја тетка Јулка. Али знаш како је и сама сам сиротиња па сам је зато пријавила Уреду. Недај Боже неке болести! Цело лето девојка је била здрава, ал од Светог Арханђела занеможе, па Богу душу. Слала сам је у Уред, сваки дан, али је свега два пут прегледаше. Видим ја, да се она жали на бубреге па зовнем лекара-специјалисту који утврди да заиста болује од бубрега али ради тачније дијагнозе рече да је потребан рентгенски снимак. Дале човек чак и написмено за Уред да је тамо рентгенски сниме и од тада (6 децембра) до данас сваки дан седи по неколико сати у Уреду, али је рентгенски не снимаше. Чекала би можда и до Божића да ових дана не паде у постељу и ја позвах приватне лекаре. Продала сам прстен покојног Јоце само да би имала са чиме да је лечи...

Нисам хтео да причам тетку да је та бирократија у Уреду традиција а ко од нас сме да удари у традицију.

ПОНЕДЕЉАК, 11 јануара

Мој комшија Рака отишао о Божићу да обиђе своје родитеље на селу. Узео осуство до Нове Године пошто је хтео да се одмори и поткожи, али у селу сметови и вејавица па од очекиване мулетине ништа и ваш Рака се изненада врати синоћ. Воз имао закашњење и он тек око 9 часова стиже кући. Кад тамо има шта да види: његова Гина вечера са једним младим. Изнела на сто све што је он спремио за зиму па од изненађења није могла ни реч да каже, само је забезекнуто гледала у Раку.

— Извините што сам вас узнемирио — каже Рака. Ја дошао само да узем моје ствари. Знасте, селим се из овога стана.

И оде у своју собу да се спакује док је госпа Гина цептела од страха.

Разумљиво

— Јели, тата, зашто је Бог створио прво Адама!

— Па зато, сине, да би Адам могао да проговори бар коју реч!

А сад госпа Гина доказује да је он њу напустио и тражи издржавање. Ко га зна, можда је и у праву.

УТОРАК, 12 јануара

Седимо у једном друштву и пијемо вино. Иде Нова Година, па да мало прозанатимо. Вино, права водица па још накисло. Ал' домаћин хоће да се похвали, па вели:

— Послао ми таст из Неготина. То је старо вино из оне године када је била велика суша. Сви климају главом и ћуте а Фића инжињер добаца:

— Море да ниси погрешно. Биће да је ово вино из оне године када је била поплава.

Домаћин се љутну и рече:

— Бесан си ти! Да знаш како сам га ја добио с муком, не би манисао и извољевао...

— Па ћутао сам, брате, све док ти не поче да нас увераваш да је ово шампањ, а овамо уста ми се скупипа као да сам још дрњине — рече Фића а цело друштво прште у смех.

СРЕДА, 13 јануара

Обичај је за Нову Годину да се кућа нешто принови, па и мој комшија Аца купио један нов земљани лонац, пошто му је од плате таман толико остало пара.

— Шта си ово донео? — пита га госпа Каћа, његова лепша половина.

— Па лонац! — правда се Аца. То је потребно за сарму и такве ствари.

— Баш си будала — каже му госпа Каћа и реч по реч њих двоје се дохватише и, на крају, и Аца доби поклон за Нову Годину. На челу му израсла чворуга, ко орах, а остаци од лонца су још истога дана почишћени и бачени.

Не ваља увек чувати обичаје. То је бар мишљење г. Аце, који уверава да више неће водити рачуна о обичајима и традицији.

— Није крив обичај, већ ти — вели му Пера апотекар. Обичај је да ти жени набијеш нов лонац на главу а када си то пропустио, сам си крив.

ЧЕТВРТАК, 14 јануара

Прича ми син, да их у школи много дави једна госпођица. Предаје географију, а нервозна до зла Бога па само виче и грди а ђаци ухватили трему па не одговарају ни оно што знају.

— Ових дана испитивала их све редом и, по обичају, ударила у грдњу, и вику. Нарочито се окомила на неког Ђоку који, заиста, баш ништа не зна. Ни да бекне!

— Која је највећа река на свету? — пита она, а Ђока ћути.

— А који је океан најдубљи? — виче она да све грми, ал' Ђока не попушта. Ђути, као камен.

— Ништа ти не знаш — цичи она. Ниси ти за школу! А шта је твој отац? — пита на послетку.

— Боксер, тешке категорије — одговара Ђока поносито, али ми знамо да лаже, отац му пекар

и одавно не држи радњу, али се госпођица „географија“, тако је сви ђаци зову, само покуњи и после краћег размишљања рече: — Море, научићеш ти, видим ја да си добро дете. Ево теби три.

ПЕТАК, 15 јануара

Седе жене у кујни код моје Сојке и загаламиле чак се и у соби чује. Претресле све живо и изоговарале цео комшилук, па пређоше на штрикање и ручни рад. Свака се хвали да је мајстор у томе. Само једна другој ускачу у реч и лицитирају.

— Јао што сам ја израдла рукавице од вуне по једној мустри — хвали се Славка, удовица једног трговца. Ни у радњи нема такве.

— А цемпер мом Триши — вели Цана — права песма. Па висока, дупла крагна и рукави исто такви.

— А што ти ћутиш Даро? Чужем глас Виде, познате алапаче.

— Шта имам да кажем! — вели госпа Дара тихо. Могу само да се похвалим са ручним радом мога Мите.

— Зар и он штрика? викнуше све у глас.

— Још горе! Хеклује — одговори Дара и рече нешто, нашта све заграјаше и чуше се узвици:

— Грубијан! Битанга!

После ми је жена причала да је госпа Дара показала неке знаке по лицу и врату као ручни рад њеног мужа Мите.

Он: — Мислим, да смо се споразумели да изиђемо!

Она: — Ја сам наше мишљење променила!

СУБОТА, 16 јануара

У трамвају гужва. На задњој платформи се објашњавају два господина, један млађи, са бујном косом, без капе и један старији, са велурским шеширом и рукавицама.

— Осакадили сте ме оном критиком — вели млађи. Зар се онако пише о младим талентима?

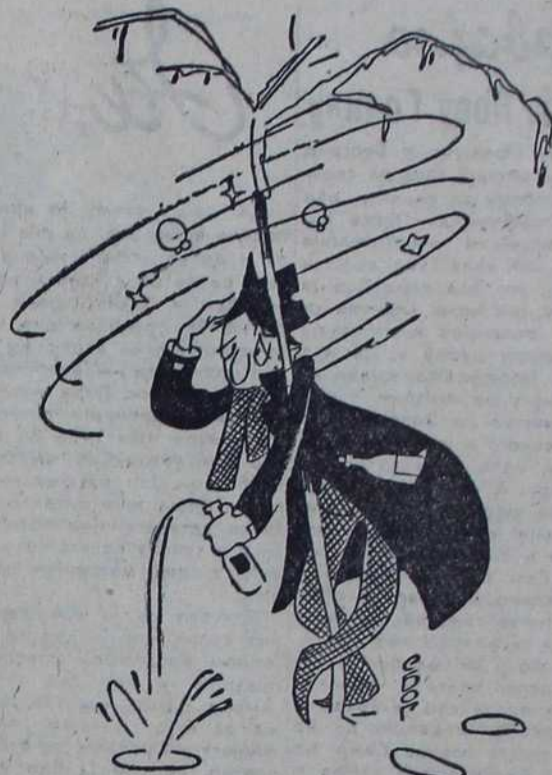
— Прво је тачно — одговара старији. Млади јесте али талентоват нисте. Највише мазало!

— То је страшно! — буни се сликар. Уосталом лако је критиковати а ништа не радити. Што ви нешто не насликате. Дали сте икада у веку нешто насликали!

— Нисам и не мислим — одговара старији господин — али исто тако нисам ни јаје никад свео, па опет знам да разликујем муњак од свежег јајета...

Ми се сви насмејасмо а млади уметник слете са трамваја на првој станици.

ПОСЛЕ БОЖИЋА

— Мора бити, да је Галилеј био велика пијаница; он је први утврдио да се земља окреће.

Загонетна

Речи слатке као мед
Дело горче него јед
Околини прави штету
Свуд се множи сад по свету
У сваком је колу сват
Лако ћеш га ти познат
Кад повешаш шпек и акт
Па направиш шпекулант.

Борила се два ривала
Клицале су масе
Игра била само шала
Да се пуне касе
И по Божићу беше вел
Да Б. С. К. буде бољн.

УСПАВАНКА

Чим снег завеје асфалт
Ја „збогом“ кажем злату
Саме ми руке траже
Да дограбе попату.

И друштво своје нађем
Баш одабрану ниску
Све исписнике своје
По утврђеном списку.

Има нас разне феле
У блузи и у бунди
И сав се снег очисти
Одмах, у првој рунди.

ОПРАВДАЛА ИМЕ!

Адмира — С. к. Чукарички 7:0

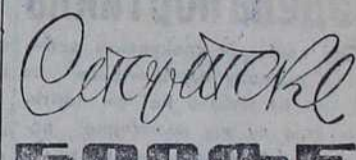
Ко каже да и нелигаши не знају да играју футбол? Чик, нек' се јави! Ово није никакво изненађење већ опомена „великим“ клубовима да више не потцењују своје противнике па они били и из I Б разреда.

Најзад лопта је округла, зар не фудбалери са Чукарице?

БОКС

УСПЕО ДЕБИ

Бајчев, Марковић и Ушлибрка, успели су да оправдају своје поновно примање у аматере. Само нека не остану на томе већ и идућег пута да их видимо као, у првом реду, добре аматере кло и добре борце.

У ТУРШИНУ

Тек се сада сазнаје да је бивши совјетски тркач Тимошенко још јесенас стављен у туршину и до сада се вероватно, већ укицелио. Место њега се сада тренирају млађе снаге али нема изгледа да ће нешто бити од њих, пошто су у слабој кондицији.

МАСИРА СЕ

Британски професионалац да Гол, много је изашао ван форме зато се одавно не такмичи. Он је сада на опоравку а масира га његов тренер Винстон, који га спрема за утакмицу против Рузвелтовог пулена Жироа.

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАСЕВИ

Равајло

дочекује Нову Годину

доћок ти Прекуче у београд да Набавим штогођ Гаса па саратије на чукарицу да веднем оће ли ови зелембаћи да Праве неке измотанције и запетљанције ал они Јок већ веле Гурај сељо и само Дери. кој бре дере Зар ја па мене су три коже скинули са леђа ови зеленаши и капутлија Што оће душу дузму и Да ова воће све Продам по иљадарку јепет Не могу се изазадн а што то носиш питау ме Зелембаћи а ја носијо сено Па јим велим ето понијо сам мало Рене за госпоје и господу. А они се искидоше од смејање, одок после код Милку Јорганицију јербо ми ја и Децу крстијо и Тамо истоварим све оно што Сам сакријо у сено и ту се искупило друштво из прву руку Све неке гледице и Пијанице па се ту подуфатимо сракију и Ударимо у пијење док ће кума Маца пекла прасе и правила Уштипке а после сам ја гледо у плећку Прасеку и видијо да ће да буде добра година Само ће женске да бидну много лајаве и Да се још више избезобразе па ће да пцују и Да цакају и ди треба и ди не треба један од ти муфлузи ме пита а Откуд ти Видиш шта ће да бидне, а ја му кажем Да је плећка сасвим цигурна јербо сам прошле Године прорачо да ће Јашкићу да мањка крава а радоју зидару Да ће се ожени и Све се обистинило после смо цакали о Овам и Онам и много се љутили на Оне што Турају угарак мађ нама и праве заварламе Па страда народ ови цифрасти почели да врда а ја им велим неће бре брата геца ног што кад запне он се фања за гуњ а кад му не треба он га гурне у блато.

има бре да се љуби опанак и Да се Поштује наша мука а Један ми цака а што нас опељешисте и скидоште кожу с леђа а ја кажем па Прасе је брате да и Нама сване и да Видимо кој грош јербо смо сто година Давали све што нам Донесе село Цабе а ви сте се возикали по Автомобилиј и плишани варгони па сад Дошло време да Видите како је То лепо и тако Реч по Реч и ми се позаваћамо и да се мој кум не умуша теде свашта Да бидне избезобразијо се Свет патотије још би тео да нешто Напишем ал Ми се сломијо плаваја па немам чим да Пишем

ваш равало

ЖЖ

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

Подела портикла

Сви кажњени спекуланти доби- ли су дозволу од Централне за текстил да набаве по три портикле, које су им неопходно потребне због њихове наивности.

Ах, та ледена киш...!

Да, да... свему је крива она ледена киш. Јер, да она није пала и да се асфалт није заледио, свет се не би клизао и падао по улицама и, једном речи, мени се не би догодило оно што ми се догодило — а што ћу вам — ако допустите — испричати.

Ишао ја тог јутра лагано на сувоперни архивски посао, али то «ишао» изгледало би верније, ако бих употребио место њега «набадао». Јер напољу — уистину — беше тако клизаво да сам тачно петнаест пута пољубио земљу и трипут констатовао да лед није згоден материјал за фотељу...

Задубао се ја као ледоломац низ стрму улицу, кад ти се одједном предамног створи једна плавојка — чију сам лепоту и «моћ» одмах констатовао — и ма да није одавала неспретну личност — издужи се тако неспретно, да сам ја био у недоумици: да ли да једној девојци помогнем или да се дивим њеном младалачком телу које у тај мај тако издашно показиваше суптилне контуре.. Па, ипак, реших се за оно прво т. ј. помогох јој да устане нашто ми се она захвали љубазним погледом од кога би уздрхтао... чак и какав смерни пустињак...

«Госпођице, — рекох јој са захвалношћу, несвојственом архиварским пауцима — допустите ми да Вам понудим своја скромне услуге и да Вас узмем у заштиту...»

«Била бих Вам веома захвална», одврати она, уклавши ме под руку...

Необично смо се обрадовали сазнању да идемо истом циљу т. ј. њена канцеларија — лепа плевојка беше чиновница — била је у непосредној близини моје...

Леп је то осећај, који човек има кад крај себе осећа младост, тако лепу младост...

И мој осећај беше леп... више но леп, сладак, тако да у тим тренутцима скоро и заборавих да ме код куће очеује стварност: Жена... и то љубоморна и озлојеђена жена.

Вас свакако, интересуја даљи развој догађаја...

Разумљиво је да се наше познaство није завршило овом романтичном шетњом... Напротив... Следили су састанци, симпати-

— Меја тетка је толико циција, погледај је гледа преко наочара да их не би штрапацарала.

ЖЖ

— Твоје одело ми се необично свиђа. Хоћеш ли да ми даш адресу твога кројача?

— Хоћу, али под једним условом да ти њему не даш моју адресу.

ЖЖ

Учитель: Колико је једанаест и једанаест?

Вак: Два фудбалска тима.

ЖЖ

— Какав је то, по трајању радње, глагол умрети, пита професор ученика?

— Трајан.

— Зашто?

— Зато што онога који умре нестане трајно.

ЖЖ

— Дакле, ви сте се једини спасли од бродоломника? Причајте ми како је то било?

— Ево како: задочио сам за лађу.

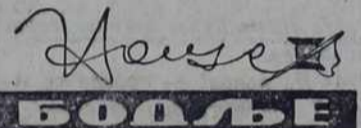
је и, у вези са тим, испадање из брачног колосека.. Верујте ми, да сам се помало радовао што ми се удас емилизовао и ослободио ме брачне једноликости.

«Сирота моја «либлинг» — мишљех... Она и не сање!»

Али, ја се, међутим, нимало не потрудих да моја познаница сазна да сам ожењен, и, зато, ми се догоди оно што нисам очекивао...

Пошто је — ко зна од кога — сазнала да сам жењен, после дужег плакања, дреке и врећања моје нежне личности (а, богами, и претњи), моја плавојка окрете леђа и... те вечери — аваж! удас се окренуо против мене — жена ми наби лонац на главу (матора мачка беше извештена о мојим поступцима), а ја дођох до закључка да нема горег зла од проклете ледене киш...

ЖЖ

Црној берзи

Узеше ти згодно меру
Ти заврши каријеру
Изгоре ти нит!
Таома послу нема лека
Не помаже апотека
Сви су с тобом квити!

Свезналцу

Беше с тобом грдне муке
Због вести из «прве руке»
То је велик грех
Јер ти приче који чуше
Нит' лизнуше, нит' куснуше
А платише цех.

Јунићу

За замашну фунте цифру
Предво 'си сербез шифру
Стено добар глас
Ал' ти и то било мало
Па ти сада на ум пале
Да спасаваш нас.

ХОЋЕ И ОН

ДО-МИ

— Знаш ли шта је ново? Била сам јутрос код лекара. Он ме шаље у бању.

— То је, богами лепо од њега. Питај га да ли има паре да пошаље и мене.

Нешто мало

Боби-а свакако и ви познајете. То је онај лепо младић елегантно обучен, симпатична изгледа, који свако вече код «Царак» стоји и добуцује којекакаве глупости девојкама.

Преко дана могли сте га видети у Тенис клубу, где је играо неуморно тенис, олдбојку и кошарку. Није био добар играч, али играо је из моде. Ноћу је проводио са друговима у пијачењу и коцкању. Кажу да је покер играо савршено. Али и поред све своје надмености, друштво, а нарочито женско, није га трпело. Ваљда зато што је у својме монденству претеривао.

Е, једнога дана дође он сав узбуђен у кавану, где се често састајао са својим друштвом, и рече да се верио са познатом младом девојком, која ће му додати 5 милиона динара мираза. Међу пријатељима настаде изненађење, комешање, веселе па и честитање.

— Па како је то могуће? — запита неко из друштва да се наша фамилија, која је пристала да јој ти будеш зет? Зар се нису о теби распитивали?

— Како да не!

— Значи да је отац девојке неки спекултант, који је ту скоро из тамнице изашао, зар не?

— Не, најпоштенији човек у граду.

— Онда је мајка изазвала неки прљави скандал у друштву?

— Најчеститија жена у граду.

— Дакле, девојка је неко наказа од 100 кила или 100 година, грбава или саката?

— Напротив, она је лепа, драгесна, млада и врло симпатична... Само — додате Боби припростом наивношћу — нешто је мало трудна.

ЖЖ

Мали Перница се шиша

Ко лупа у добаш торту?
Да ли новинарске патке једу само новинари?

Колико крстова има крстарица?

Да ли се од радија може живети и кад се ништа не ради?

Зашто тата каже да је наша Мицика ватрена кад она не може да гори?

Зашто се тетка Перса зове бела удовица, кад је црномањаста?

ЛОПОВ АЛИ И РЕВНОСНИ СКАЦИ

ШИРЕНА СТРАНА

Ситница

— Зашто сте се развели са женом!
— А шта је заједничког било међу нама! Сем шесторо деце никаквих заједничких интереса.

Бодљикава коверџа

Не ваља увек ни писменост. Ето, баш код нас култура и цивилизација од чисте је штете. Док је народ био неписмен, а нарочито док није било те проклете писаће машине, могао си мирно да спаваш пошто си био сигуран да ти нико неће подметнути, ногу, а сада, богами посвађају се две торокуше у реду за јабуке и чим стигну кући свака од њих седне за машину и откуца љубавно писмо, наравно без потписа, у коме ону другу оцрни до злабога. И, после три дана обе се нађу у бањи а власт има пуне руке посла да размрси чвор, који су две торокуше замрсиле.

Други опет пишу и само пишу. О свему и свачему, али у главном о ономе што је ми није струка. Тако богослов пише о ботаници, спекулант о моралу, трговац о хемији, правник о медицини, лекар о политици, војник о пољопривреди, нежења о браку и тако редом. Где год уђеш у кућу, затекнеш по некога који нешто пише. Права зараза и то врло озбиљна. Чак су и власти морале да се умешају и предузму кораке да се ова болест сузбије. Изашла је наредба, у којој се, до душе, писање не забрањује али се захтева да се свако потпише. И, да видите, ово сретство поможе. Да ли зато што је свет скроман или пак зато што не воли да се потписује, тек велики број ових „дописника“ мануо је ову работу и сада само шапуће, а то није тако опасно мада и суфлерска

грозница није за препоруку, јер се од ње лако појаве компликације али се много лакше прележи.
Невоља је то када људи поверују да је писменост оружје за напад и одбрану. Због ове заблуде дошло је до целе ове заразе која целој једној генерацији задаје силне главобоље. Када већ нама нема лека, треба на време пелцовати децу да се они не заразе, а то ћемо најбоље учинити ако им не дамо да се преуче.

ДИНЕЛШОТЕ

Чарапе и књиге

Духовита жена великог Шекспировог преводиоца Аугуста Виљема Шлегела једном је баш плела чарапе, кад је муж стигао кући. Он је зачуђен запито зашто ради такав један посао који је безначајан за њен дух.
»Ја нисам никада чула« — одврати она смећећи се, — »да на свету има сувише чарапа. Али књига има сувише, то сам чула. Зато сматрам да је боље да плетем добре чарапе, него да пишем лоше књиге...«

Незоб

Велики талијански певач Карузо није могао једаред, за време вишедневног гостовања, да наступи услед назеба.

Писмо малог Јовице

цика дилектоле
имам да ти јавим ладосну вест
мамица утекла с цика Цалетом
и сад висе не молам свако веце
да се умивам узели смо нову
слускињу а иванка је газдалица и
глази да јој се флузтук носи у
клевет а тата мола да иде на пи-
јац и да доноси длава и цумул на
Насу нову годину цика Цале је
сволец па је молам да се муцим
и њупам плоју а овде код нас
све сто човек позели само сам
ја у стети јел сад нема покела и
длуге игле а нема ни онолико
пала посто иванка много треси а
тата мало залађује, Ал јопет ни-
је клиза посто тета фема сале
месо и мас а цика Пела послао
је длава и цумул Свако веце та-
та уци иванку, како тлеба да се
длзи па да људи мислиду да је
плава дама а Она му казе е бас
си соња ста це то мени док ја
имам лепе ноге а тата се љути и
псује па се Иванка смеје и казе
бас волим кад си љубомолан сад
она носи све мамине алине па је
узела и сесил онај с перје а ја
се искидо од смеје кад сам је
видео лица ми на баба логу. Ју-
тлос досо код нас цика мита муз
од тетка луле па се зали како је
тетка лула посасавела и само ку-
пује и сто тлеба и сто не тлеба
а тата му казе моле мито ако
боље је то јел ова доноси а О-
на моја је само износила а ци-
ка мита му казе најули и ову
пломалицу из бела света а тата
се смеје па казе не Смем моле
зна ми тајне па це ме ујдулисе
за албицу јелбо она ластула мо-
ју лобу и зна све моје мустери-
је цим тата најули иванку оцу
све да вам исплицам.

ваш Јовице.

— Извините, госпођице, морам вас пробудити већ две станице сам претерао.

Досетљив

— Ја седим радије на овој столици.

ДОБАР РАЧУН

— Зашто ти, Милане идеш сваки дан у биоскоп?
— Па, човече, да сачувам дрва!

Сукоб надлежности

Једном хипнотизеру суђино је због тога што је зарао људе. На суду он се енергично брани и у једном тренутку узвикнуо је:

— Господе судије, када бих ја само хтео, могао бих све вас да успavam и да тако добијем од вас пресуду, која би била повољна за мене.

— Желео бих да бачим доктора али кад је сасвим сам.
— Онда дођите за време ординације.

Од радости

— Само да знате, господине шефе, да сам примио наследство од пола милиона динара!..

ПОЛАЖАЈНИК

У кућу богатог сељака дошао на Бадњи дан његов сусед, и како је био први поестилац, морао је као положајник да враћа и пожели домаћину срећу и берићет. Положајник је гранчицом царао по ватри и, окрећући један орах у руци, говорио:
— Као што је овај орах пун, лајел

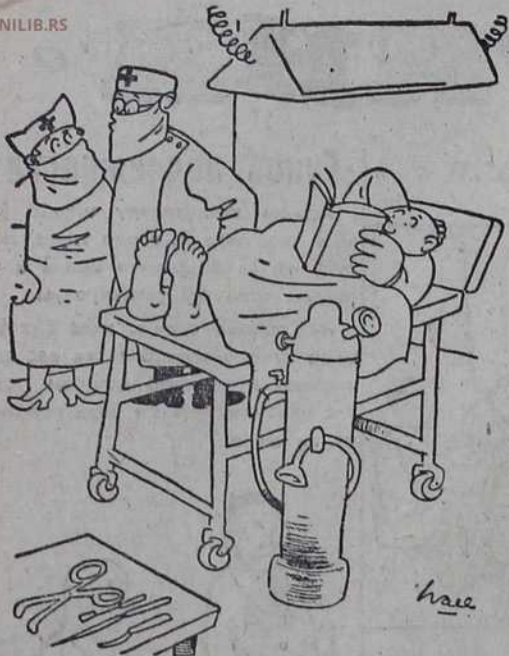
тако и ова кућа да буде пуна. Да буду пуну амбари жита, у пољу берићет, пун подрум вина и рачије, пун тор стоке... После тих речи сељак је разбио орах, па кад је видео да је шупаљ брзо га је бацио и рекао:
— Не слушај Боже, што нас

Варошанка на селу

— Шта, заправо, једе коза!
— Све што дохвати!

— Он каже, да не може заспати док претходно не прочита неколико страна из неке књиге.

...НОВИ ДРЕС ФУТБАЛСКИХ СУДИЈА!

— Ах, мој драги мали. Зар ми ниси могао то раније да кажеш!

Не треба никад штедети!

Пре много година добије премију француске класне лутрије један тежак болесник. Сви су знали да би му узбуђење шкодило па би могао на пречац умрети. А био је сиромашан и без икога свога. Лежао је у дому за старце и кад дође извештај да је он добио премију од 5 милиона франака управник дома позове лекара па му рече:

— Ви сте најпозванији да му то вешто саопштите да се не узбуди.

Лекар се показа приправан и оде код болесника. Своју мисију поче заобилазно.

— Да ли ви верујете у срећу? — беше му прво питање.

— Веровао сам раније — одговори болесник.

— Па ипак сигурно држите лоз? — пита лекар.

— Имам један али немам наде.

— А кад би рецимо извукли улог шта би радили?

— Купио бих нове наочаре.

— А кад би било 10.000 франака?

— Купио бих коње и кола да се по некад прошетам.

— А 100.000?

— Онда бих купио кућицу у селу.

— А 1.000.000?

— Богами онда бих купио кућу у Паризу и живео од ренте.

— А премију од 5 милиона? — пита лекар даље.

— Половину бих дао Вама а од друге половине... У томе доктор побледе, ухвати се за срце и тресну о земљу. Ударила га капља. А болесник је примио премију и за лекаров погреб приложио леп венац.

За доунаваче

Ко зараде жели
Она много значи
Тај откаје грехе
Доле у

Кога жена вара
А то му не гове
На глави добије
Истинске

Ти што шире вести
Разјапе вилицу
Смириће се када
Добију

Зна Перица

— Перице, пита учитељ, колико су шест и четири.

— Једанаест, одговори Перица.

— Којешта! четири и шест...

— Дванаест.

— Не.

— Тринаест.

— Па добро, зашто никако не кажеш десет.

— То никако. Не можете ме натоциљати. Знам ја да је пет и пет десет.

Као пас

Од карикатуристе теже је добити обећане радове него премију на Класној лутрији. Увек се они некако побрқају у времену. Иако сам уредник с највећом педантеријом тачно фиксира време, увек понеки од њих дође у редакцију без ичега, спреман да се на све могуће начине правда.

ВЕЛИКИ РЕЧНИК МАЛОГА ПЕРИЦЕ

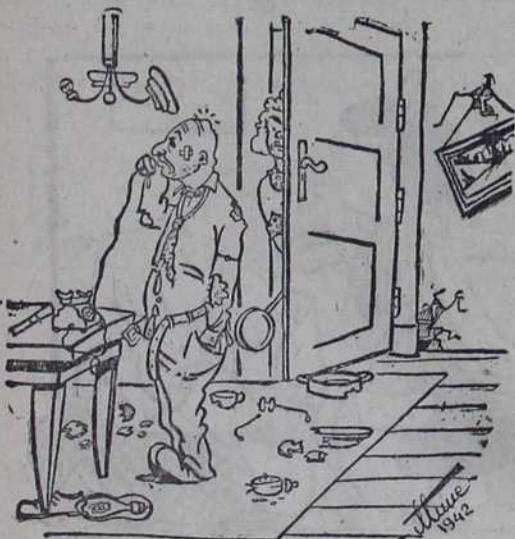
- Аутограф — Аутомобил господина графа.
- Вестибил — Вести би л? Да ли би хтео вести.
- Катастрофа — Строфа о Кати.
- Еротика — Тика — Ера.
- Коловија — Колоне у маршу.
- Легација — Лежало.
- Литерата — Човек који пије на литре а плаћа у ратама.
- Одисеја — Ходи сејо!
- Примадона — Донка, која све прима.
- Реперкусија — Кусав реп.
- Солидан — Ко цео дан нешто соли.
- Фракција — Облачење фракка.

— Погледајте, господо, овај квалитет — и то сасвим без карте.

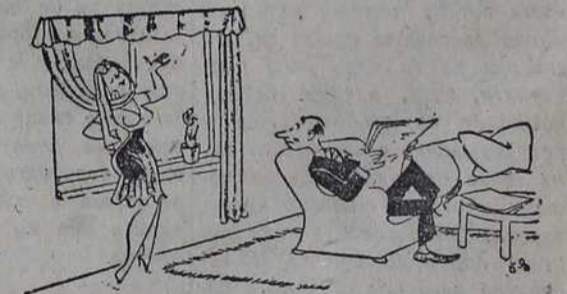
— Бави ли се и ваша жена зимским спортом!
— Нажалост, бави се, на свој начин. Кад завазим, тада она тера спорт са мном.

— Не. Не могу да дођем вечерас имам малу свечаност код куће.

— Срећа ваша, да сте сами — већ сам мислио да се опет прикратате с мојом ћерком.

— Како ти се свиђа моја нова хаљина за нову годину!

Модеран факир

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

Сваке недеље ПРИЧА

Учи добро — покај се...

Ову сам изреку јутрос чуо од госпа Милке, жене Бранка доктора. Јутрос, у саму зору, уместо положајника упаде сва рашчупана, као с вертепа, госпа Милка. Уместо »Христос се роди«, или бар »добро јутро« она са врата завапи:

— Јој, мене несрећници!
— Шта је, забога сестро? — пита је моја Сојка забринуто (а у себи се сигурно радује, јер им је та Милка поодавно трн у оку због своје елеганције и раскоши).
— Онај мој слепац заћорио се у Марицу и када ја то замерих, скочише обоје на мене и да не утекох, можда би ме и убили — прича кроз сузе госпа Милка. Него дођох до Вас господине Јоцо — вели она мени — да одете до њега и да интервенишете да он њу најури ако мисли да не пуца брука по свету.

— Хоћу, хоћу! — обећавам ја, — само ми прво испричајте како је текла ствар. Без тога ја не могу ништа да урадим, велим ја а у себи проклињем ову непријатну мисију која ми се наметну баш на Божић.

— Шта ту има много да се прича — поче госпа Милка, пошто је села на шамлицу и запалила цигарету (ми штедиме дрва па цело пре подне седимо у кујни и тако нас је и затекла). То је стара прича да муж замаже жени очи па ради шта хоће. Дакле, пре једног пола године, дође он на ручак, па ми вели:
— Слушај Милка, видиш каква је беда и невоља снашла ову нашу браћу избеглице. Муче се и злотепа а ми не чинимо своју дужност.

— Ако ти не чиниш, ја чиним. Давала сам увек прилоге, а зимус сам поклонила онолико зимских ствари — кажем ја, али он ни опелелити.

— Није то довољно. Треба збринути толику децу без родитеља, нарочито девојчице које су у великој опасности да их улица не поквари... — поче он да декламације.

— Па шта мислиш да радимо? — питам га ја изненађена његовом напрасном хуманошћу.

— Ја знам шта ћу — вели он. Идем да нађем неко сироче и да га доведем у кућу као наше дете. Иначе смо нас двоје као два пања...

Бунила сам се мало али ми ништа не помаже и ја, напоследку, пристадох. Камо среће да нисам. После два дана он доведе једну лепу девојку од 18 година,

оскудно али чисто обучену. Ја се згранух:

— Па зар то да нам буде ћерка? — упитих ја. Па она је једва млађа од мене, а он се тек обрећну:

— Није сад време да кријеш године. И тако Марица остане код нас. Иако ми није било право нисам могла ни сањати да се онај мој развратник зацпопао у девојчицу. Па, напоследку, када је већ њега однео ђаво, зар она да ми тако врати моје добре... Са тим речима заврши госпа Милка своју причу па ме упитно погледа.

— Хоћете ли да идете?... Шта сам могао да радим? Обучем какут и каљаче и одећу код доктор Бранка.

— Сигурно сте Ви емисар оне моје будале? — дочека ме он чим се појавих.

— Па овај, знате, молила ме је! — увијам ја а сав се знојим. Незгодна ситуација, брате.

— Знаш већ шта је све натрућала, али од тога ни речи није истина. Хтела је од комедије да направи драму. А знате шта је по среди? Завист. Криво јој што је ово девојче лепо и младо па хтела да је ошиша и унакази, девојке се бранило и због тога она грдила, беснила и урлала. То ми досадило па сам се и ја умешао да спречим глупост а она дунула од куће и сада измишља по комшилуку. Јел' Вам јасно?

— Јесте! — проуцах ја и заглавих врата а у себи донесох одлуку да се више не мешам у женске ствари. А већ сутра дан госпа Милка је шетала испод руке са њеним мужем, победоносно гледајући око себе. Вероватно је успела да ошиша Марицу и тако уклони конкуренцију из своје најближе околине.

САЛОНСКА МАЧКА

— Јеси ли ти један сасвим обичан миш!
— Јесам!
— Онда се јави мачки у кујни,

ПОЗОРИШТЕ

Одлазите ли у позориште? Вероватно сте онда приметили да г. Аца Цветковић, наш најпопуларнији комичар, игра на првом месту у Народном позоришту, код »Веселака« у »Централу за хумор« и гостује у Београдској комедији, чак га тражи и Брацино весело позориште. Добро то је похвално, само зар не би г. Аца Цветковић могао да обрати мало већу пажњу на своју глуму, и да у мање позоришта игра како не би изгубио тешко стечену популарност.

Зар није тако?
Болничар: — Па како нисте пустили ни гласа кад вам је доктор масирао ногу? Онај господин има исти случај, па се драо као да му коју деру.

Болесник: — Па нисам ја луд као он: ја сам пружио да ми масирају здраву ногу.

— Како смете да називате овај хотел »Код лепог изгледа«, кад уопште нема никаквог изгледа?

— Па то нема везе! Идите у хотел »Код лава«, па где ћете видети лава? Идите код »Бристол«, па где вам је Бристол.

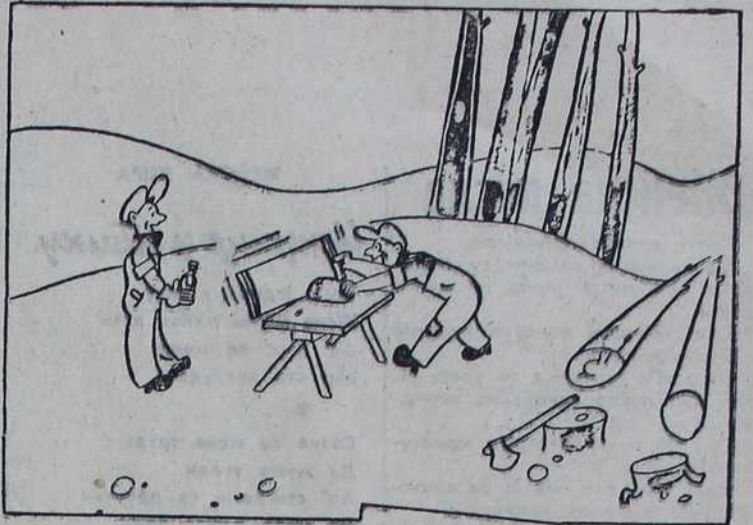

... ДАНАС НЕМА!

Добар стрелац

— Да, ја убијам хиљадерке и то жмурке!

— Реци ми само, чиме ти то сечеш хлеб!
— С једним замрзнутим ручним пешкиром, то иде најбоље!

Поучавање

Један богати сеоски трговац марвлом хтео је приватно да школује свога сина. Стога упита учитеља:

— Је ли, учо, колико ћеш тражити да ми, код куће, изучиш ово дете?

— Па, ето, десет хиљада динара, одговори уча.

— Е! Ко би био луд да плати толико, ја за тај новац могу купити вола, буну сет рговац.

— Само га купите, рече му учитељ, па ћете имати онда два.

— О—

— Јесте ли већ слушали Шубертову »Недовршену симфонију«?

— Нисам! Чекаћу да је доврши.

Украћени ВИЦЕВИ

НА ТЕЛЕФОНУ

— Ало, ало... Овде Илија.
— Ко је? Не разумем!
— И-ли-ја.
— Како? Не чујем.
— Слушај добро: Иван, Лука, Исидор, Јоца, Аца, јеси ли сад разумео?
— Јесам, али која су та петорица?

ТАЈНА ДУГОГ ЖИВОТА

Држи се банкет у част једног стогодишњака, Честитања, цвеће, жеље да свечар поживи још толико година и остало што је с тим у вези. Наравно да се ови интересују на који је он начин успео да дочека стотину година. На навлаивање присутних да то објасни, старац рече:

— Ево како: ја сам тајно јео бели лук.

— Молим вас да нам поверите тајну на који сте начин сачували ту тајну сто година, упита један од присутних.

ЗА ВЕЛИКУ И МАЛУ

а * е * ч * у

— Слушај ти, тамо доле код перископа, ја не трпим када ми неко иза леђа чита новине.

ЗА ДЕЧИЛУ СТРАНУ

— Дете, дете, шта ће од тебе бити, када увек седиш испод клупе!

— Ма, пусти, тата, то је сасвим свеједно, ми учимо исто на свима местима.

МАЛИ ПЕРИЦА

Перица се није добро владао и отац га је казнио.

— Знаш ли ти ону лепу изреку: »Ко неће да слуша, тај мора да осети«.

Знам, одговара Перица. Али знаш ли ти ону

другу изреку: Где се сиروه снаге узалуд троше.

ДРУГОВИ

Маршал фон Макензен био је пред рат командант XVII армиског корпуса у Данцигу, где је пре командовао пуком хусара и 36 дивизијом.

Једнога дана морао је да стигне на фејденгасе, али није могао прећи преко Мотлаве, пошто је мост био подигнут, јер је пролазио један брод. Нестрпљиво је чекао поред једног носача, који је исто желео

да што пре пређе на другу обалу. Иако је лађа већ давно прошла мост се никако није спуштао. Тада је носач викнуо човеку, који је лагано спуштао мост.

— Еј, човече, пожури се! Ја и овај мој друг стојимо овде већ два сата.

ТЕОРИЈА И ПРАКСА

Један евоштеник одржао је својој пастви у цркви предавање о штедњи. Говорио је да су времена тешка, и да у свему треба штедети.

После ове проповеди Црквена општина одржи седницу на којој је следећу учењу свога врлог пастира, једнодушно донета одлука да се врлом оцу снизи плата од 20.000 на 12.000 динара годишње.

— Шта је, Перице! Ти гледаш увек кроз кључаницу када седим сама у соби са твојом сестром.

— Не увек, него само онда кад не гледа моја мама, признао је Перица.

Чамац тоне...

— Дакле кад је чамац почео да тоне, Пера те обухватио рукама.

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

Женска посла

После велике премијере. Мишљења о комаду су подељена. Она мисли једно, он мисли друго.

Она: »Сасвим немогућ комад!«
Он: »Зашто?«

Она: »Па јунакиња се удаје један дан после изненадне веридбе...«

Он: »И ти то сматраш немогућим!«

Она: »Не, али она је за венчање носила дивну хаљину...«

Он: »Па?«

Она: »Па, такву хаљину не може ни једна кројачица да сашије за један дан!...«

—»—

»Видите ли ону лепу црнку тамо прекопута?! Ја сам сасвим заљубљен у њу! Шта мислите, да ли се човек може ту надати?«

»То не знам! Али у сваком случају обавестите ме ако нешто успете...«

»Зашто вас то интересује?«

»Ја сам наиме њен муж!«

—»—

Он: »Немој да се правдаш! Видео сам те синоћ како си са другим седела у парку! Не можеш да лажеш... Видео сам те својим сопственим очима!...«

Она: »Ах, тако! Ти верујеш више својим очима него мени!«

ЖЕНСКА ЛИРА

Искрице у стиху

Само једном у веку
Жена може љубав дати
Ал' зато се може
Бар сто пут удати.

Свака се жена труди
Да мужу угоди
Ал' стигне и са другим
Да мало љубав води.

Крај мужа жена пламти
За њега живи и зебе
Ал' опет понајвише
Гледа само на себе.

ЖЖ

ЛАЖУ ВАС КАД КАЖУ

Ова хаљина вам врло елегантно стоји.
Све бих дао за вас, само...
Она је тако духовита, да је сви воле.

Ох, како би вам радо помогао, када би само могао.

Дивно свирате на клавиру, још ћете постати чувена пијанисткиња...

Ја не желим да дам сиротињи, али...

СИТНИЦА

— Јеси ли се решила да пођеш за Ђоку?

— Скоро јасам, али има једна мала сметња.

— Сметња?

— Јест. Мама се не свиђа Ђокин тата, а тата се не свиђа Ђокина мама. Моја сестра Нада воли Ђоку а ја Ђокиног тету, инжењера Ранка. Ранке се удвара тетка Мили, а тетка Мила...

— Па то је ситница. Честитам ти.

БОЉЕ ЈЕ ОВАКО

Сопственица бирео за склапање бракова хвали једну девојку.

— Да, госпођо, одарати младожењина мати, само девојка је хрома, а ми не бисмо желели да имамо у породици хрому особу.

— Али, госпођо, размислите мало, овако је много боље. Претпоставите да се ваш син ожени девојком која није хрома. Пође с њом у шетњу, а она случајно оклизне и скрха ногу. Рачунајте шта би у том случају коштали лекари, апотека, колико су то велики трошкови. Овако ви имате већ све готово.

— Људима је врло тешко веровати!

— Јуче ми је Мика поклонно своје цигарете, као неоспорни доказ своје љубави, а данас сам дознала да је он стари непушач.

Последњи пут

— То је последњи пут, господине Кирићу! У будуће мораћете свући панталоне, стидели се ви или не!

— Наравно, да је то неугодно за њега, али мора да стоји кад се његов веш увек скупи.

Небојшк. — Није то случај да Небојша не сме да остане у мраку. Обична је ствар да људи демантују своја имена и традиције. Тешк се да су сви такви.

Дулету. — Ваљда ће и теби једном упалити кеџ. Већ десет година си у свакој чорби мирођије па ништа. Можда ћеш сад бити боље срећа.

Радио-Лондону. — Баш они које највише хвалиш, највише те грде. Или су незахвални или те добро познају, али је у сваком случају тачна она народна. Нашла врећа закрпу.

Мистер Содж. — Милион динара су велике пере, али ти си хтео бар три пут толико да зарадиш. Лепо вели пословице: Ко тражи веће, изгуби и своје из вреће.

Лепој плавуши. — За разочарење у љубави најбољи је лек кисео купус (пресан) са паприком меликом а после тога две чаше расола. То ублажује тугу и води флеке са срца.

Хумористи. — Усмено је много лакше бити вицкаст. Одвалиш, па ако упали свет се смеје а траг не остаје, а писмено је потешке. Зато мењај радују јер ни нама није лако читати и у корпу бацати.

Бранку. — Док је било гуреме и клопања, ти си своје изгурео а сад живи од старог каленира и не качи се на воз без билета.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа »ЛУЧ«, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Међу пријатељицама

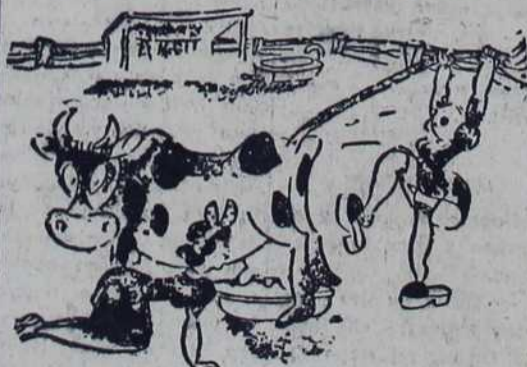

— Више од два сата препирала сам се синоћ с мужем. Хтела сам да дознам где је био.
— А каква је резултат?
— Нови шешир.

— Твој муж причао ми је јуче да је код куће његова реч закон.
— Јесте, само закон, који никоме не ступа на снагу.

Прва мужа краве

— Овде мора ипак да није нешто у реду, када неће ни кад млека да процури.

Цалету — Ваљево: Или те дома која се намеће не вреди и онда је вики »маус« или се преварила у теби и високо те цени па када те упозна, она ће теби да викне ситан камен.

Мићи — Ваљево: Узми у леву руку ножицу од прасета, а у десну парче погаче па тако протретај корзом.

Маји — Ваљево: Купи хармонику па чим газдарица почне да виче, а ти засвирај: »Милкина кућа на крају, а околу куће пси лају...!«

Комендији — Ваљево: Леп ти псеудоним, па зато ти је и одговор сличан: Комендија — Комендији.

Цици: Несаницу ћете излечити спавањем. Од ноћних седељки ништа немате, још могу да вам укину струју ако претерате меру.

Драгану: Волите се, а бојаљиви сте и никако не можете да јој изјавите љубав усмено. Па лепо, учините то писмено.

Јелици: У данашње доба за сваког је корисно да ојача вежбама своје тело и постане отпоран и свеж. А боље вежбе од прања рубља нема. Зато немојте да узимате жену да вам пере и пегла, већ сами то урадите.

Љубици: Играјте и даље дупло везано, јер тако је сигурније, да ћете увек имати једног на удици.

Анкици. — Тешите се, да нисте једина коју муж vara. Ако вам је баш криво, а ви му вратите мило за драго.

Стевици: Нисте веровали, али ето — обистинила се она народна: Рани псето да те уједе.

Зорки: Ништа вам то не помаже, помирите се са судбином, јер од ината нема горег заната. Попустити, то је прва дужност жене.

Перици: Провели сте се као бос по трњу. Ал' тако то увек бива: ко са ђаволом тикве седи о главу му се лапају.